

zondag 8 september 2024, 18:30 uur

Ps. 95: 1, 2, 3

OT 230

Ps. 36: 2

Numeri 14: 1 - 10, 14: 26 - 38

Hebreeën 4: 1 - 16

Ps. 95: 4, 5

Hebreeën 4: 11

OT 257: 1, 4

DNP 4

Voorganger: Prop. A. de Vreugd

Organist: Ad Schouls

Ps. 95: 1, 2, 3

Steekt nu voor God de loftrompet,
Hem die ons in de vrijheid zet.

Komt voor zijn aanschijn met verblijden.

Brengt Hem de dank van al wat leeft,
Hem, die ons heil gegrondvest heeft.

Viert Hem, de koning der getijden.

Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,
de goden zijn Hem onderdaan;

de hoge bergen houdt Hij staande.

Het hart der aard' is in zijn hand.

Hij riep de zee, Hij schiep het land.

Hij is het, die de weg ons baande.

Komt, werpen wij ons voor den HEER
die ons gemaakt heeft biddend neer,
wij, die het volk zijn van zijn weide.
Want onze God, Hij gaat ons voor,
Hij trekt met ons de diepte door.
Zijn hand zal ons als schapen leiden.

OT 230

Het Woord van God brengt goede vruchten voort,
in ieder mens die luistert naar uw woord;
rijpt in het hart, draagt honderdvoudig vrucht:
het keert niet onvervuld terug.

Beproof mijn hart dat voor u openligt;
niets is verborgen voor uw aangezicht.
Dat elke stem die U nog tegenstreeft,
moet zwijgen als U tot mij spreekt.

De stem van liefde die in stilte spreekt;
een woord van wijsheid dat mij richting geeft.
De Geest die troost en mij in waarheid leidt;
diep in mijn hart uw woorden schrijft.

O levend brood dat al mijn honger stilt,
waar ik naar hunker, wat ik proeven wil.
Dit hemels brood, het mens geworden Woord,
is Christus die ik toebehoor.

Ps. 36: 2

Uw goedheid, HEER, is hemelhoog;
Uw waarheid tot den wolkenboog;
Uw recht is als Gods bergen;
Uw oordeel grond'loos; Gij behoedt,
En zegent mens en beest, en doet
Uw hulp nooit vrucht'loos vergen.
Hoe groot is Uw goedgunstigheid!
Hoe zijn Uw vleug'len uitgebreid!
Hier wordt de rust geschonken;
Hier 't vette van Uw huis gesmaakt;
Een volle beek van wellust maakt
Hier elk in liefde dronken.

Numeri 14: 1 - 10, 14: 26 - 38

Het morrende volk gestraft

14 1 Toen begon heel de gemeenschap *luid te weeklagen* en bleef het volk in die nacht luid jammeren.

2 Al de Israëlieten morden tegen Mozes en tegen Aäron. Heel de gemeenschap zei tegen hen: Waren wij maar in het land Egypte of in deze woestijn gestorven! Waren wij maar gestorven!

3 Waarom brengt de HEERE ons dan naar dit land, zodat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen en onze kleine kinderen tot prooi worden *van de vijand*? Zou het niet beter voor ons zijn naar Egypte terug te keren?

4 En zij zeiden tegen elkaar: Laten wij een hoofd aanstellen en naar Egypte terugkeren!

5 Toen wierpen Mozes en Aäron zich met hun gezicht *ter aarde*, voor heel de verzamelde gemeenschap van de Israëlieten.

6 En Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, *twee* van hen die het land verkend hadden, scheurden hun kleren,

7 en zeiden tegen heel de gemeenschap van de Israëlieten: Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een bijzonder goed land.

8 Als de HEERE ons genegen is, zal Hij ons in dat land brengen en zal Hij het ons geven, een land dat overvloeit van melk en honing.

9 Alleen, kom tegen de HEERE niet in opstand, en u, wees niet bevreesd voor de bevolking van het land, want zij zijn ons tot voedsel, hun schaduw is van hen geweken, en de HEERE is met ons. Wees niet bevreesd voor hen!

10 Toen zei heel de gemeenschap dat men hen met stenen moest stenigen. Maar de heerlijkheid van de HEERE verscheen in de tent van ontmoeting, voor al de Israëlieten.

26 Daarna sprak de HEERE tot Mozes en tot Aäron:

27 Hoelang zal *Ik nog* bij deze boosaardige gemeenschap blijven, die tegen Mij mort? Ik heb het gemor van de Israëlieten gehoord, waarmee zij tegen Mij morren.

28 Zeg tegen hen: *Zo waar* Ik leef, spreekt de HEERE, voorwaar, Ik zal met u doen zoals u ten aanhoren van Mij gesproken hebt.

29 In deze woestijn zullen uw dode lichamen vallen, *te weten* allen van u die geteld zijn, naar hun volledige aantal, van twintig jaar oud en daarboven, *u* die tegen Mij gemord hebt.

30 U zult beslist niet in dat land komen waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zou laten wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.

31 Uw kleine kinderen, van wie u zei: Zij zullen tot prooi worden *van de vijand* ! hen zal Ik erin brengen; zij zullen dat

land, dat u verworpen hebt, leren kennen.

32 Maar wat u betreft, uw dode lichamen zullen in deze woestijn vallen.

33 Uw kinderen zullen veertig jaar in deze woestijn rondzwerven, en zij zullen uw hoererijen dragen, totdat uw dode lichamen in deze woestijn vergaan zijn.

34 Overeenkomstig het aantal dagen dat u dat land verkend hebt, veertig dagen, voor elke dag een jaar, zult u uw ongerechtigheden dragen, veertig jaar *lang*, en u zult van Mij tegenstand ondervinden.

35 Ík, de HEERE, heb gesproken: Voorwaar, Ik zal dit doen met heel deze boosaardige gemeenschap, die tegen Mij samenspant. Zij zullen in deze woestijn omkomen, ja, zij zullen er sterven!

36 En de mannen die Mozes uitgestuurd had om het land te verkennen, en die, teruggekeerd, heel de gemeenschap tegen hem hadden doen morren door over het land een kwaad gerucht te laten uitgaan,

37 die mannen, die over dat land een kwaad gerucht hadden laten uitgaan, stierven ten gevolge van een plaag, voor het aangezicht van de HEERE.

38 Maar van de mannen die eropuit gegaan waren om het land te verkennen, bleven Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, in leven.

Hebreeën 4: 1 - 16

De rust die God geeft

4 1 Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan *nog* van kracht is.

2 Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan

hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

3 Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft: Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl *Zijn* werken *al* sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.

4 Want Hij heeft ergens over de zevende *dag* als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust.

5 En op deze *plaats* opnieuw: Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!

6 Omdat dus *het feit* blijft dat sommigen deze *rust* binnengaan, en dat zij aan wie het Evangelie eerst verkondigd was, niet binnengegaan zijn vanwege *hun* ongehoorzaamheid,

7 bepaalt Hij opnieuw een zekere dag, *namelijk* heden, wanneer Hij zo lange tijd daarna door David zegt (zoals al eerder gezegd is): Heden, als u Zijn stem hoort, verhard *dan* uw hart niet.

8 Want als Jozua hen *al* in de rust gebracht had, zou *God* daarna niet gesproken hebben over een andere dag.

9 Er blijft dus *nog* een sabbatsrust over voor het volk van God,

10 want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

11 Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door *het volgen van* dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen.

12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot

op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

13 En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

Vrijmoedig naderen

14 Nu wij dan een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgegaan, *namelijk* Jezus, de Zoon van God, laten wij aan deze belijdenis vasthouden.

15 Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar *Een* Die in alles op dezelfde wijze *als wij* is verzocht, *maar* zonder zonde.

16 Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.

Ps. 95: 4, 5

Nog heden, hoort zijn stem die zweert:

Laat niet uw hart zich onbekeerd verharderen, als in Mozes' dagen.

Toen hebben tegen Mij getwist, mijn goedheid achteloos uitgewist uw vaadren die mijn werken zagen.

Ik heb reeds lang aan dit geslacht met toorn en tegenzin gedacht: dit volk, het luistert naar geen rede. Hun wegen hebben zich verward; wie dwalen blijft, ver van mijn hart, zal nimmer komen tot mijn vrede.

Hebreeën 4: 11

¹¹ Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door *het volgen van* dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen.

OT 257: 1, 4

Jezus, ga ons voor
deze wereld door,
en U volgend op uw schreden
gaan wij moedig met U mede.
Leid ons aan uw hand
naar het vaderland.

In de woestenij,
Heer, blijf ons nabij
met uw troost en met uw zegen
tot aan 't eind van onze wegen.
Leid ons op uw tijd
in uw heerlijkheid.

DNP 4

Wil antwoord geven op mijn vragen,
God, U die opkomt voor mijn recht.
Als slechte mensen mij belagen,
laat dan genadig uitkomst dagen.
Geef ruimte, luister naar uw knecht.
Mannen, hoelang nog moet ik lijden
om al je leugens over mij?
Blijf je toch niet aan laster wijden.
Wie hoopt op God zal Hij bevrijden.
Als ik Hem roep, dan antwoordt Hij.

Voel je je hart van boosheid beven,
bedwing je dan en zondig niet.
Weet in de nacht: God is verheven.
Schenk Hem het offer van je leven.
Blijf rustig tot Hij uitkomst biedt.
Wie geeft ons toekomst? vragen velen.
'De angst knijpt onze kelen dicht.'
HEER, wilt U onze wonden helen,
ons in uw liefde laten delen?
Schenk ons uw licht, toon uw gezicht.

Mijn blijdschap is niet van beneden.
Ik hoef geen aardse overvloed.
Mijn hoop reikt verder dan het heden.
HEER, dankzij U rust ik in vrede.
Bij U in huis heb ik het goed.

U/ jij bent van harte uitgenodigd voor de volgende dienst

Zondagochtend 15 september 2024

Voorganger: Ds. J.T. de Koning

Organist: André Weerheim